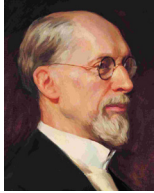

Իսրայելի բանակի փորձառությունները

Փորձառություն 1

Տասներկու Առաքյալների Քվորումից երեք Ջորջ Ա. Սմիթը (1817–75) հիշել է որոշ պայմաններ, որոնց հանդիպել է Իսրայելի բանակն իրենց ճամփորդության ընթացքում:

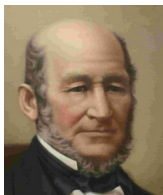
Մարգարե Ջոզեֆն ամբողջությամբ իր վրա վերցրեց ամբողջ ճամփորդության դժվարությունները: Բացի բանակի կարիքները հոգալուց և այն ղեկավարելուց, նա ժամանակի մեծ մասը քայլում էր, և նրա ոտքերի վրա կային բազմաթիվ արյունոտ և ցավոտ բշտիկներ, որոնք տարվա շոգ եղանակին օրական 25-40 մղոն քայլելու բնական արդյունքն էին:

Սակայն ամբողջ ճամփորդության ընթացքում նա երբեք չտրտնջաց և չբողոքեց, միևնույն բանակի տղամարդկանցից շատերը նրան բողոքում էին ոտքերի մատների ցավից, ոտքերի վրա առաջացած բշտիկներից, երկար ճամփորդությունից, պաշարների սակավությունից, հացի վատ որակից, վատ [եգիպտացորենի հացից], [փչացած] կարագից, մեղրի թունդ լինելուց, որոնք բեկորնից և պանրից և այլն: . . . Այնուամենայնիվ, մենք Սիոնի բանակն էինք, և մեզանից շատերը չէին աղոթում, թեթևամիտ, անփույթ, անզգույշ, հիմար կամ սատանայաբարո էին, և այնուամենայնիվ մենք չգիտեինք դրա մասին: Ջոզեֆը ստիպված էր դիմանալ և դաստիարակել մեզ երեխաների նման: Այնուամենայնիվ, բանակում կային շատերը, ովքեր երբեք չէին տրտնջում և միշտ պատրաստ էին անել այն, ինչ ցանկանում էր մեր առաջնորդը: (Ջորջ Ա. Սմիթ *Եկեղեցու Նախագահների Ուսմունքները*, Ջոզեֆ Սմիթ [2007], 287–88)

- Ըստ ձեզ, ինչո՞ւ էր բանակի անդամների արձագանքը նույն հանգամանքներին այդքան տարբեր:
- Ի՞նչը կարող է օգնել մեզ դրական վերաբերմունք պահպանել, երբ մենք դժվարություններ ենք ունենում Փրկչին հետևելու մեր փորձերում:

Փորձառություն թիվ 2

Կարդացե՛ք Վարդապետություն և Ուխտեր 103.20 հատվածը և Առաջին Նախագահության Նախագահ Չեբեր Բիմբալի (1801–68) հետևյալ խոսքերը:

Չնայած մեր թշնամիները շարունակ բռնության սպառնալիքներ էին ներշնչում մեզ, մենք չէինք վախենում, ոչ էլ երկմտում էինք շարունակել մեր ճամփորդությունը, քանի որ

Աստված մեզ հետ էր, և Նրա հրեշտակները մեր առջևում էին, և մեր փոքր ջոկատի հավատքն անսասան էր: Մենք գիտենք, որ հրեշտակները մեր ուղեկիցներն են, քանի որ մենք տեսանք նրանց: (Չեբեր Ա. Բիմբալ, *Եկեղեցու Նախագահների ուսմունքները*. Ջոզեֆ Սմիթ [2007], 288–89)

- Ըստ ձեզ, այս օրհնությունն ինչպե՞ս կազդեր ձեզ վրա, եթե դուք Իսրայելի բանակի մի մասը լինեիք:
- Ի՞նչ ուղիներով է Տերն օգնում է Իր հետևորդներին դժվար բաներ անել այսօր:

Փորձառություն 3

Երբ Իսրայելի բանակը գտնվում էր Ջեկսոն գավառից ընդամենը մեկ օրվա ճանապարհի հեռավորության վրա, գինված հինգ տղամարդ մոտեցան նրանց: Տղամարդիկ պարծենում էին, որ ավելի քան երեք հարյուր հոգի գալիս են հարձակվելու բանակի վրա: Երբ բանակի անդամները քննարկում էին, թե ինչ անել, Մարգարե Ջոզեֆ Սմիթն ասաց. «Կանգնե՛ք հանգիստ և տեսե՛ք Աստծո փրկությունը»:

Քսան թուպե անց հորդառատ անձրևն անցավ բանակի վրայով: Փոթորկի պատճառով մոտակա գետի ջրերը զգալիորեն բարձրացան՝ թույլ չտալով նրանց թշնամիներին անցնել և հարձակվել: Իսրայելի բանակի շատ անդամներ ապաստան գտան մոտակայքում գտնվող փոքրիկ եկեղեցում: Մի պահ անց, անձրևից թրջված Ջոզեֆ Սմիթը մտավ եկեղեցի և բացականչեց. «Աստված այս փոթորկի մեջ է»:

Փոթորկից հետո՝ առավոտյան, բանակի անդամները գտան իրենց վրաններն ու պաշարները թրջված և ցրված, սակայն ոչ մեկ չէր հարձակվել (մեջբերված և ամփոփված է Սրբեր. *Հիսուս Քրիստոսի Եկեղեցու պատմությունը վերջին օրերում*, հատ. 1, *Ճշմարտության դրոշմ, 1815–1846* [2018], 203–04):

- Եթե դուք լինեիք Իսրայելի բանակի մի մասը, ինչպե՞ս կարող էր այս փորձառությունն ազդել Մարգարե Ջոզեֆ Սմիթի հանդեպ ձեր վերաբերմունքի վրա:
- Ի՞նչ կարող է այս փորձառությունն ուսուցանել ձեզ Աստծո մասին՝ ձեր կյանքի դժվար պահերին: